

Lajos Nóra
(1977, Püspökladány)
költő, író, irodalomtörténész,
Debrecenben él

Lajos Nóra

brutál 1

érző húsodba bélyeget nyom a vasaló hegye,
felhólyagosodik az éjszaka, harmadfokú az égésed,
mert nem szerettél úgy, mint ahogyan elvárták volna,
s te némán tűröd a foghíjas harapásokat, combjaid közt
émelygő erőd dacol, se feledés nem segít átjutni a határon,
amely álmaid szögdrótján át ebbe a földi pokolba hull

brutál 2

bevérzik minden pillantásod, véraláfutásos hajnalokon
izzadod ki a fájdalmakat, megcsonkított reggeleken
a kávéillatra hányinger fog el, eresz alól csorog le
az alkonyi homály, rátelepszik szemedre, s nem látod,
milyen kékek szemgödrediben a könnytengerek, melyek
sósan marják ki átvirrasztott éjszakáid pecsétetes lepedőit

brutál 3

csuklószorító éjjeleiden nem mersz nyüszíteni sem,
csak összeszorított szájjal rázod a fejed, nyelvedet,
ha kívágnák, nem kellene szerelmet vallanod sem,
csak hajadnál fogva bólogattatnának, hogy milyen jó
is az együttlét annak, akibe a lélek már csak hálni jár, míg
nyakszirteden duzzadó eredet át nem vágja a borostás halál